

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 73-1912)

Originalt emne

Marselisborg

Marselisborg/Traktørstederne

Indholdsfortegnelse

- 1) [Byrådsmødet den 18. april 1912](#)
- 2) [Byrådsmødet den 22. maj 1912](#)

Uddrag fra byrådsmødet den 18. april 1912 - side 18

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 73-1912)

Forespørgsel fra Skovudvalget angaaende Restaurationen ved Silistria.

Formanden erindrede om, at Byraadet for godt et Aars Tid siden havde besluttet at nedlægge Silistria Vandmølle med den der drevne Afholdsbeværtning, Der havde imidlertid rejst sig forskellige Vanskeligheder for Beslutningens Realisation, idet der ikke var blevet gjort noget antageligt Bud paa Bygninger og Inventar, medens der var blevet rejst en Stemning i Byen for at bevare Stedet som Udflugtssted. Samtidig var der til Udvalget kommet Tilbud fra forskellige Beværtere, som gerne vilde overtage Restaurationen, en havde endog budt 1200 Kr i aarlig Leje. For sit Vedkommende saa Taleren egentlig helst, at man fastholdt Beslutningen om at nedlægge baade Møllen og Restaurationen, og han kunde nok have Lyst til at se, hvor stor Stemningen for dens Bevarelse var blandt Borgerne Skulde man bevare Restaurationen, burde det i hvert Fald kun være som et Sted, hvor der kunde faas Vand paa Maskine. Udvalget havde imidlertid ikke kunnet blive enigt, og det

kom nu til Byraadet med Forespørgsel, om Beslutningen skulde fastholdes, eller om man vilde bemyndige Udvalget til enten at udbyde Lejeretten offentlig eller til at forhandle med Værterne paa Varna og Ørnereden om Overtagelse af Beværtningen, hvad de var villige til.

Simonsen troede det heldigst at bibeholde Beværtningen, men selvfølgelig kun som Afholdsrestauration. Forudsætningerne for Beslutningen om Nedlæggelse af Møllen og Beværtningen var ikke sket Fyldest, idet man nu fra sagkyndig Side hævdede, at Huset og Stalden udmærket kunde staa længe endnu uden større Bekostning, og idet Værterne paa Varna og Ørnereden ikke vilde vedstaa deres Tilbud om at give 700 Kr. i Erstatning for Restaurationens Nedlæggelse. Kommunen havde altsaa intet andet Hensyn at tage end at skaffe sig saa stor Indtægt som muligt af Stedet, og dertil var der kun en Vej, nemlig at udbyde Lejeretten offentlig. Dog burde der foretages enkelte mindre Forandringer. Stalden burde saaledes stives af indvendig og afpudses, og alle Bygninger med Undtagelse af den og Møllehuset burde fjernes. Endelig burde man tilpligte den Mand, der overtog Stedet, at indrette Nødtørftsrum i den ene Ende af Stalden, hvor der var to tomme Rum.

Formanden fandt det urimeligt at lave en gammel Møllebygning om til Restauration, efter at man havde bygget to smukke Pavilloner. Hvorledes man end indrettede de gamle Bygninger, kunde man kun opnaa upraktiske og uhyggelige Lokaler, hvorimod det var givet, at man vilde berede de to Pavilloner ret store Tab.

Harald Jensen vilde meget nødig, at Silistria ganske forsvandt som Traktørsted. "Friheden" havde i sin Tid været et yndet Tilflugtssted for Smaakaarsfolk, men det tidligere Folkeliv der var nu ganske borte. Skulde Silistria nu ogsaa miste sit gamle Præg, vilde det kun være paa Bekostning af et Stykke Folkeliv, som det vel var værd at bevare. Taleren var uenig med Hr. Simonsen i, at Lejeretten skulde udbydes offentlig, da det efter hans Mening ikke var Byens Opgave at faa saa meget ud af Stedet som muligt. Om man fik 2-300 Kr. mere eller mindre i Lejeindtægt, betød intet for Byen, Hovedsagen var at faa en Mand, der vilde holde Orden og paase, at der ingen som helst Udartning fandt Sted. Det rigtigste vilde derfor være kun at gøre det aller nødvendigeste ved Bygningerne og saa lade Skovudvalget selv sætte en rimelig Pris, som det mente, en Mand kunde være tjent med at give, og derefter vælge denne Mand mellem dem, der tilbød sig. Ved at udleje Stedet til den højstbydende, vilde man kun opnaa at tvinge vedkommende Vært ind paa en Driftsmaade, som man ikke ønskede. Ligeledes vilde det være urigtigt at give de to Værter ved Varna og Ørnereden Fortrinsret til at overtage Restaurationen ved Silistria, da det vilde

være i deres Interesse at trække Folk derfra og hen til deres egne Forretninger.

Mikael Johansen hævdede, at Forudsætningen for Opførelsen af Pavillonerne ved Varna og Ørnereden havde været Nedlæggelse af Beværtningerne ved Thors Mølle og Silistria. Med disse to var der nu ialt 6 Restaurationer i Marselisborg Skov, og det var for mange. Maaske var der nogen Stemning i Byen for at bevare Silistria, men man kunde heller ikke rette sig efter enhver Folkestemning, der maatte ogsaa tages Hensyn til den sunde Fornuft. Skulde Beværtningen ved Silistria imidlertid opretholdes, burde de to Værter ved Varna og Ørnereden have Fortrinsret til den. En Ting vilde man i hvert Fald være sikker paa, hvis de fik den, nemlig at der ikke vilde blive solgt Spiritus der. Byen var pekuniært interesseret i, at de to Pavilloner gik saa godt som muligt, hvad der iøvrigt ogsaa havde Betydning udad til. Taleren var enig med Hr. Harald Jensen i, at det afgørende ikke var, om Byen fik et Par Hundrede Kroner mere eller mindre i Lejeindtægt.

Jakob Jensen mente, at man maatte være færdig med at give de to Værter Fortrinsret, naar de ikke vilde staa ved deres Ord om at give 700 Kr. i Erstatning for Nedlæggelse af Restaurationen ved Silistria. Masser af Mennesker søgte hver Dag Sommeren igennem til Stranden ved Silistria, saa det burde være saaledes der, at de dog kunde faa noget at læske sig paa. De Folk, der kom der, ønskede Værten ved Varna desuden slet ikke at faa i sin Forretning, dem havde han jo jaget bort fra Begyndelsen af. En Restauration ved Silistria vilde altsaa næppe ramme Varna, men mere Ørnereden. Taleren var ikke stemt for, at de to Værter skulde overtage Silistria, da han var bange for, at Betjeningen der saa let vilde blive saaledes, at Folk trak derfra. Stranden ved Silistria var overordentlig smuk, og Taleren kunde tænke sig, at der inden længe kunde blive lagt et Badeetablisement der.

Clemensen havde ligesom i Fjor den Anskuelse, at det vilde blive et stort Savn for en stor Del af Byens Befolkning, hvis Restaurationen ved Silistria blev nedlagt. Naar man jævnlig saa det Folkeliv, der udfoldede sig der, kunde man ikke stemme for at nedlægge Stedet. Taleren kunde derfor ganske slutte sig til Hr. Harald Jensens Udtalelse om at beholde Silistria i den nuværende Skikkelse. Derimod kunde han ikke dele Hr. Simonsens Anskuelse om, at man skulde lave om paa de gamle Bygninger, som slet ikke var værd at lave om, men som dog kunde staa en Aarrække endnu, og som passede udmærket til Forholdene. Hovedsagen var at finde en Ordning, hvorefter de gamle Forhold kunde bevares.

Simonsen havde ikke tænkt paa nogen Udvidelse af Beværtningen. Han kunde slutte sig til

Hr. Harald Jensens Mening om, at Værterne ved Varna og Ørnereden ikke burde have Restaurationen ved Silistria, men han troede vedblivende, at man vanskeligt naaede til en tilfredsstillende Ordning, uden at Lejeretten blev udbudt Endvidere mente han stadig, at der burde foretages nogle mindre Forandringer ved de gamle Bygninger, og han begreb ikke, at Sundhedskommissionen kunde tillade Nødtørftsanstalter og Opvadskerum af den Beskaffenhed som de nuværende ved Silistria.

Jacobsen kunde godt forstaa, at Værterne ved Varna og Ørnereden ikke var glade ved Restaurationen ved Silistria. Havde de imidlertid den Anskuelse, at den skadede dem meget, var de vel ikke gaaet fra deres Tilbud. Efter Talerens Mening var Silistria mere til Gavn end til Skade for Ørnereden. Hvis Silistria ikke skulde offentlig udbydes, vilde Taleren være imod, at de to Værter ved Pavillonerne fik Stedet. 1200 Kr., som der var budt, var en god Pris, men skulde den kunne gives, maatte vedkommende Mand ogsaa have Lov til at udkænke andet end "Vand paa Maskine".

Harald Jensen hævdede, at man maatte have nogle Steder, hvor Folk kunde tage hen med deres Madkurve, og at Thors Mølle var utilstrækkelig. Der burde omforandres saa lidt som muligt ved Silistria, saaledes at det gamle Præg kunde blive bevaret Taleren kunde vedblivende ikke indse, at offentlig Udbydelse vilde være heldig, da Hovedsagen var at faa de bedst mulige Forhold for det Publikum, der søgte Stedet. Taleren foreslog at lade Udvalget fastsætte en rimelig Lejeafgift og saa lade de lysthavende Restauratører give Ansøgning ind, hvorefter Pladsen kunde besættes som enhver anden Plads.

Carl Laursen anbefalede at beholde Silistria i den nuværende Form. Den tidligere Lejer vilde godt beholde Stedet, saa Taleren skulde henstille til Udvalget ogsaa at tage Hensyn til ham. Som yderligere Grund til at beholde denne Mand kunde fremhæves, at hans Mark stødte lige op til Silistria.

Mousten kunde ligeledes anbefale at beholde Silistria i den nuværende Skikkelse. Han henstillede til Skovudvalget snart at fremlægge Regnskab for Opførelsen af Pavillonerne ved Varna og Ørnereden.

Formanden fastslog som Resultat af Forhandlingen, at der var Stemning for at beholde Silistria i den hidtidige Form og at gøre saa lidt som muligt ved Bygningerne. Udvalget skulde saa tage under Overvejelse, hvorledes Stedet kunde udbydes.

Sagen udsattes.

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 73-1912)

Indstilling fra Skovudvalget

om Udleje af Silistria Vandmølle til Afholdsrestauration.

Formanden oplæste de af Udvalget indstillede to Tilbud, nemlig fra Restauratør Mikkelsen, sen, Amaliegade, der bød 1000 Kr. i Leje det 1. Aar, 1200 Kr. aarlig det 2. og 3. Aar og 1300 Kr. aarlig det 4. og 5. Aar, og fra Restauratørerne S. P. Nielsen, Varna, og Randa, Ørnereden, der bød 900 Kr. aarlig. Paa Udvalgets Vegne skulde han ganske henstille til Byraadet at vælge imellem disse, selv kunde han henholde sig til sine tidligere Udtalelser om Værtspørgsmaalet ved Silistria. De der ønskede Silistria opretholdt som Traktørsted, vilde vel nærmest holde paa Mikkelsen, de andre vel nærmest paa Nielsen og Randa.

Jakob Jensen ønskede Silistria opretholdt som Traktørsted, fordi han troede, at Silistria var det eneste Sted, hvor man i en nær Fremtid kunde faa et Badehotel. Et saadant var ikke uoverkommeligt at faa rejst, idet man meget vel kunde begynde smaat, naar man blot byggede saaledes, at man vidste, hvorledes Anstalten kunde udvides. En selvstændig Vært vilde derfor være heldigst.

Mikael Johansen saa i og for sig helst Restaurationen ved Silistria nedlagt. At lægge et Badehotel der vilde blive en daar lig Forretning, da det vilde skade Restaurationerne ved Varna og Ørnereden, mest vel den første. Efter Sigende havde den gamle Vært ved Silistria Løfte af afdøde Ingerslev om ikke at opsiges, saalænge han levede. Maaske havde han tabt denne Ret ved at udtale sig med, at han ønskede at komme fra Stedet, men da han vist nok nu ønskede at blive, vilde det maaske være heldigst at lade ham fortsætte i Sommer.

Simonsen bemærkede, at selv om den tidligere Vært havde Løfte om ikke at opsiges, og selv om Byraadet agtede at holde de Løfter, det mulig havde overtaget med Godset, saa kunde der dog ingen Betænkelighed være ved nu at indrette sig paa en anden Basis ved Silistria, idet Beværtingen der sikkert havde været af en saadan Beskaffenhed, at Ingerslevs Løfte i dette Tilfælde ikke kunde komme ind under de Løfter, Byraadet havde

paataget sig at efterkomme. Desuden var den tidligere Vært ikke engang mellem de bydende. Taleren anbefalede at vælge Mikkelsen, i hvem man vilde faa en solid Mand, som man i et og alt kunde nære Tillid til.

Clemensen ønskede at bevare Silistria som Traktørsted af den nuværende Art, men ikke at der nogen Sinde skulde blive Badehotel der. Dersom den nuværende Vært vilde overtage Stedet i Sommer, burde man lade ham fortsætte, han passede godt til Stedet.

Christensen vilde gerne have Silistria bevaret i den nuværende Form og troede det heldigst, hvis man vilde have et Badehotel, da at lægge det ved Varna i Tilknytning til Pavillonen der. Der var næppe. Grund til at antage den tidligere Vært, som i Fjor havde udtalt, at han ikke vilde fortsætte, fordi han var blevet meldt for at have solgt Bajerskøl. Taleren anbefalede at tage imod det højeste Bud.

Jacobsen var sikker paa, at saavel Mikkelsen som Nielsen og Randa vilde passe Stedet ordentlig. Da Mikkelsen var den højestbydende, burde man dog tage ham. Et Par andre Tilbud var højere end Mikkelsens, men da de var kommet for sent, kunde de selvfølgelig ikke komme i Betragtning.

Jakob Jensen bemærkede, at de to Tilbud, der var højere end Mikkelsens, var kommet 3 Dage for sent og altsaa maatte glide ud. Det var den tidligere Værts egen Skyld, at der nu maatte ske Forandring derude, idet han trods gentagne Paabud og Bøder var vedblevet med at sælge Spiritus. Nogen Forpligtelse overfor denne Mand med Hensyn til et Løfte af Ingerslev kunde Byraadet ikke have, da der først et Par Aar efter, at Kommunen havde overtaget Godset, blev Restauration ved Silistria. De indstillede Restauratører vilde utvivlsomt drive Restaurationen ordentlig, men der kunde dog næres Frygt for, at Nielsen og Randa ikke vilde faa Tid til selv at ofre sig for Silistria, hvis de fik Stedet, men maatte lade Restaurationen drive ved Bestyrer, hvilket naturligvis ikke vilde være aller heldigst.

Mikael Johansen hævdede, at der havde været Traktørsted ved Silistria i mindst 40 Aar. Naar man ikke kunde faa den tidligere Vært igen, vilde Taleren stemme for at antage Nielsen og Randa, da man saa havde fuld Garanti for, at der ikke vilde blive solgt Spiritus der.

Simonsen syntes ikke godt, man kunde stemme for at antage Nielsen og Randas Tilbud, naar det vilde betyde en mindre Indtægt paa 1500 Kr. for Kommunen i Løbet af 5 Aar.

Carl Laursen foreslog at lade den gamle Vært fortsætte i Sommer, saaledes at hele

Spørgsmaalet foreløbig blev udsat.

Det vedtoges at antage Mikkelsens Bud.

